

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/83/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118205513
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3118205513.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu: O., L. proti žalovanému W., L., o určenie správcu bytového domu a o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu a o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 01.februára 2019 č.k. 14C/30/2018-100, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej - vyhovujúcej časti (výrok I.) **m e n í** tak, že návrh na nariadenie neodkladného v celom rozsahu **z a m i e t a**, čím súčasne **p o t v r d z u j e** uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom - vo zvyšnej časti zamietajúcom výroku (II.).

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku III., ktorým rozhodol o náhrade trov konania v časti o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, **z r u š u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozhodnutím, súd prvej inštancie rozhodol tak, že výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zdržať sa všetkých úkonov vykonávania práv a povinností správcu vo vzťahu k vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome súpisné číslo XXX v k.ú. Y., ako aj voči tretím osobám.

Vo zvyšku návrh na nariadenie neodkladného opatrenia výrokom II. zamietol. Žalobcovi proti žalovanému priznal náhradu 100% trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (výrok III.). V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou vo veci samej domáha určenia, že je správcom identifikovaného bytového domu. Návrhom zo dňa 13.06.2018 sa súčasne domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zdržať sa všetkých úkonov vykonávania práv a povinností správcu vo vzťahu k vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome súpisné číslo XXX v k.ú. J., ako aj voči tretím osobám a to až do právoplatného skončenia konania o určenie, kto je správcom bytového domu. Dôvodí, že tak žalobca, ako aj žalovaný sa považujú za správcu uvedeného bytového domu, vyriešenie ktorej otázky je však poznamenané celým radom právnych úkonov vlastníkov bytov v dotknutom bytovom dome, prebieha niekoľko súdnych sporov. Za danej situácie je nariadenie neodkladného opatrenia nevyhnutné, pretože medzičasom došlo zo strany U. k zablokovaniu účtov vlastníkov bytov a nebytových priestorov do času, kým banke nebude predložené buď neodkladné opatrenie, alebo rozhodnutie vo veci samej, z ktorého bude zrejmé, ktorý subjekt je oprávnený ako správca s účtom vlastníkov disponovať. Týmto stavom môžu byť vlastníci poškodení, pretože z účtu aktuálne neodchádzajú platby za plnenia spojené s užívaním bytov, čím odôvodnene vlastníkom hrozia zo strany dodávateľov služieb sankcie, ktoré môžu mať za následok, že bytový dom bude dodávateľmi služieb odpojený od plnenia dodávok spojených s užívaním bytov. Žalobca má za to, že s ním uzatvorená Zmluva o výkone správy nebola vlastníkmi nikdy v prekluzívnych lehotách spochybnená žalobou na súde a jeho právo sa preto javí ako "silnejšie". Žalobca tiež poukázal na to, že v konaní pod sp.zn. 36Cb/141/2018-92 zo dňa 12.7.2018 bol zamietnutý návrh spol. W. (žalovaného) na vydanie neodkladného opatrenia, ktorým sa táto spoločnosť domáhala, aby sa žalobca

zdržal vykonávania všetkých práv a povinností vo vzťahu k vlastníkom predmetného bytového domu, ktoré uznesenie bolo potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 8Cob/79/2018-174. Žalobca súdu dal do pozornosti, že nové písomné hlasovanie prebiehajúce v dňoch 20.06.2018 - 30.06.2018 týkajúce sa správcovstva, ako aj iné uznesenia zo schôdze zo dňa 11.06.2018, boli v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote napadnuté žalobou na Okresnom súde Trenčín, ktoré konanie sa vedie pod sp.zn. 12C/32/2018, ktoré je bezprostredne previazané s konaniami pod sp.zn. 11C/20/2018 a 36Cb/141/2018, preto navrhoval, aby sa súd zaoberal aj vecou samou. Právna situácia je momentálne veľmi neprehľadná, nakoľko primárne sa jedná výlučne o spor, kto je správcom bytového domu, vo veci sú vedené štyri rôzne konania, ktoré medzi sebou skutkovo aj právne bezprostredne súvisia a nadväzujú chronologicky na seba. Skutková situácia v bytovom dome je tiež veľmi neprehľadná a zmätočná; časť vlastníkov považuje za správcu žalobcu a časť vlastníkov zase žalovaného; časť vlastníkov platí preddavky za služby na účet, ktorý v prospech vlastníkov zriadil žalobca a časť vlastníkov zasa na účet vedený v U., ktorý zriadil v minulosti pre vlastníkov žalovaný. U. pre prebiehajúci spor medzi účastníkmi až do právoplatného meritórneho vyriešenia otázky, kto je správcom bytového domu, nepreviedla dispozičné práva na žalobcu a z účtu nerealizuje žiadne platby týkajúce sa bytového domu, pričom finančné prostriedky, ktoré poukazujú vlastníci na novozriadený účet bytového domu, nepostačujú na mesačnú úhrady energií za celý bytový dom. Všetky dodávky energií sú už zazmluvnené v prospech vlastníkov v zastúpení správcom O.. Žalovaný si nesplnil do dnešného dňa svoju povinnosť a neodovzdal žalobcovi doklady, týkajúce sa bytového domu. Žalobca popiera všetky skutkové tvrdenia žalovaného týkajúce sa údajných pochybení pri písomnom hlasovaní v 1-2/2016, ako aj procesu uzatvorenia Zmluvy o výkone správy so žalobcom. Žalovaný nemohol dňa 07.06.2018 platne zvolať schôdzu bytového domu na deň 11.06.2018, nakoľko jednak od 01.06.2018 medzi ním a vlastníkami neexistoval žiaden právny vzťah a jednak z dôvodu, že zákon zvolanie schôdze predpokladá 5 pracovných dní pred jej konaním. Svoj nárok preukazoval Zmluvou o výkone správy, mailovou korešpondenciou s bankou U. čestným prehlásením Y. L., vyjadrením od U. zo dňa 15.06.2018 adresovanom žalobcovi. Žalovaný namieta dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia v prospech žalobcu, naopak tvrdí, že v jeho prospech (žalovaného) svedčí právo vykonávať správu dotknutého bytového domu. Žalovaný v súlade s uzatvorenou Zmluvou o výkone správy zo dňa 31.01.2018 nepovažuje jednak písomné hlasovanie v dňoch 12.01.2018 až 21.02.2018 za platné, a súčasne Zmluvu o výkone správy uzatvorenú so žalobcom považuje za neplatnú. Žalovaný má uzatvorené zmluvy s dodávateľmi služieb, uzatvorené zmluvy so zhotoviteľmi na stavebné práce, ktoré sa majú realizovať, má zriadené dispozičné právo k bežnému účtu vlastníkov v U.. č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, v prospech a na ťarchu ktorého sú všetky úkony v prospech vlastníkov vykonávané. Začiatkom júna 2018 sa na žalovaného obrátil zástupca U., ktorý oznámil žalovanému, že sa do banky dostavil žalobca, ktorý žiadal o zmenu dispozičného práva k účtu vlastníkov. Nakoľko sa žalovaný domnieva, že je v práve, vysvetlil danú skutočnosť zástupcovi banky, tento však uviedol, že nie je oprávnený o uvedenej veci rozhodovať a vec posunie na právne oddelenie. Žalovanému bolo zablokované dispozičné právo k účtu, teda žalovaný nemôže vykonávať nastavené platobné ako ani trvalé príkazy, vykonávajúce sa v prospech vlastníkov. V súčasnosti práva a povinnosti medzi ním ako správcom a vlastníkami sú upravené Zmluvou o výkone správy zo dňa 31.01.2018, ktorú jedinú považuje žalovaný za platnú a účinnú.

2. Za aplikácie ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. c/ a d/ CSP, § 330 CSP, článku 2 ods. 1 CSP, § 6 ods. 3 zák. č. 182/93 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, § 8a ods. 6, § 14 ods. 1, § 14 ods. 3, § 14 ods. 8, § 14 ods. 7 citovaného zákona na doposiaľ zistený skutkový stav, súd prvej inštancie posúdil, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je čiastočne dôvodný.

3. Uviedol, že z listinných dokladov vyplynulo, že na výkon správy dotknutého bytového domu majú uzatvorené zmluvy o výkone správy dva subjekty a to žalobca a žalovaný. Otázka, komu platne svedčí právo správu vykonávať, je predmetom riešenia viacerých konaní ako aj rozhodovania o veci samej v posudzovanej veci, pričom doposiaľ v tejto otázke nebolo právoplatne rozhodnuté. V tom, že U. zablokovala účet vlastníkov bytového domu, z ktorého neodchádzajú aktuálne žiadne platby, vzhliadal dôvodnosť a naliehavosť úpravy pomerov a osvedčenie zákonných predpokladov na vydanie žalobcom požadovaného neodkladného opatrenia. Súčasne posudzoval tiež predmet sporu o veci samej a dospel k záveru, že žalovaný nemôže byť správcom dotknutého bytového domu na základe Zmluvy o výkone správy zo dňa 31.1.2018 dôvodiac, že táto zmluva nebola schválená na schôdzi vlastníkov bytov dňa 31.1.2018 potrebným počtom hlasov vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a neprešla ani žiadnym iným zákonným schvaľovacím procesom. Potrebnou väčšinou hlasov bola odsúhlasená zmena správcu bytového domu (zo žalovaného na žalobcu) s ktorým bola aj podpísaná Zmluvu o výkone správy, ktorá nebola doposiaľ zákonným spôsobom zrušená, preto aj z týchto dôvodov uložil žalovanému

povinnosť zdržať sa všetkých úkonov vykonávania práv a povinností správcu a to na neurčitý čas, keďže ako uviedol, sa v rámci rozhodovania o neodkladnom opatrení, vysporiadal s celým meritom veci. Návrh v časti, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatnosti konania o určenie, kto je správcou bytového domu, z tohto dôvodu zamietol. Dôvodiac v konečnom dôsledku tým, že žalobca mal v konaní plný úspech, za aplikácie § 255 ods. 1 CSP, mu priznal proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia s tým, že podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

4. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote v jeho vyhovujúcej časti (výrok I.) odvolaním napadol žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zmenu tak, že uloží naopak žalobcovi povinnosť zdržať sa všetkých úkonov vykonávania práv a povinností správcu vo vzťahu k vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome súp. č. XXX v J., ako aj voči tretím osobám až do právoplatného skončenia konania vedeného vo veci samej. Uplatňujúc dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 od. 1 písm. b/, f/, g/, h/ a posúdiac obsah odvolania uvedené tiež v písm. c/ CSP (porušenie práva na spravodlivý proces, nedostatočne zistený skutkový stav pre prípustnosť ďalších prostriedkov prípustnej procesnej obrany, nesprávne skutkové a právne závery, rozhodnutie vydané vylúčeným sudcom) namietal, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil naplnenie zákonných predpokladov pre vydanie navrhovaného neodkladného opatrenia, tiež neakceptoval ďalšie dôkazy, ktoré boli predložené, ani argumenty produkované žalovaným v tomto, ako ani v inom konaní (pod sp.zn. 36Cb/141/2018), právne predpisy vzťahujúce sa na identickú problematiku aplikoval odlišne pri žalobcovi v jeho prospech a odlišne v neprospech žalovaného. Poukázal tiež na argumentáciu obsiahnutú v predchádzajúcom rozhodnutí odvolacieho súdu, ktorým bolo zrušené v poradí prvé nariadené neodkladné opatrenie. Medzičasom sa síce vyriešili dva súdne spory a to pod sp.zn. 11C/20/2018 a 36Cb/141/2018, k týmto však pribudli ďalšie konania, a to pod sp.zn. 12C/32/2018 o neplatnosť písomného hlasovania na schôdzi vlastníkov v júni 2018, tiež pod sp.zn. 14C/2/2019 o neplatnosť rozhodnutia schôdze vlastníkov v decembri 2018 a v konečnom dôsledku pod sp.zn. 11C/6/2019 žaloba vlastníkov o neplatnosť Zmluvy o výkone správy so spoločnosťou O. zo dňa 27.02.2018 (žalobcom). Konanie pod sp.zn. 11C/20/2018 a jeho právoplatné zastavenie, je významnou skutočnosťou v právnom posúdení celej veci (v ňom sa žalobou pani X. domáhala neplatnosti uznesenia schôdze vlastníkov zo dňa 31.01.2018, v rámci ktorého si vlastníci dohodli zmenu správcu, a to ukončenie výkonu správy so spoločnosťou W. a uzatvorenie novej zmluvy s W., teda žalovaným, ako aj zrušenie písomného hlasovania v januári a februári 2018). Poukázal na uznesenie KS Trenčín 5Co/696/2014-142 zo dňa 15.04.2015, v ktorom bol vyslovený názor, že prezumpcia platnosti prijatých rozhodnutí na schôdzi vlastníkov platí bez ohľadu na to, že prijatie týchto rozhodnutí môžu sprevádzať rôzne formálne či procedurálne nedostatky, alebo ich vecno-právne následky nemusia byť pre vlastníkov priaznivé. Márnym uplynutím prekluzívnych lehôt sú však všetky procesné i vecné nedostatky prijatých uznesení de facto konvalidované a v záujme právnej istoty, sa tieto musia považovať za platné, záväzné a nezmeniteľné. Súd v posudzovanej veci síce v závere napadnutého rozhodnutia správne cituje v bode 23. svojho rozhodnutia tieto prijaté závery, avšak aplikuje ich iba na žalobou nenapadnuté písomné hlasovanie v dňoch 12.01.2018 a 21.02.2018, ktoré boli v prospech žalobcu a nepochopiteľne, v prípade žalovaného, identické závery svedčiace v prospech tvrdení žalovaného neaplikuje, ani nezodôvodňuje, prečo to nie je možné. Zákon automaticky nehovorí o absolútnej neplatnosti hlasovania, ak nebol dodržaný postup podľa § 8a ods. 1 Zákona o bytoch. Prichádza do úvahy len relatívna neplatnosť, ktorú má právo dotknutý vlastník napadnúť v zákonom stanovenej lehote. Vlastníci napriek nedostatkom, keď pri hlasovaní na schôdzi vlastníkov dňa 31.01.2018 nemali potrebnú nadpolovičnú väčšinu, písomnú zmluvu o výkone správy so spoločnosťou W. nadpolovičnou väčšinou schválili a podpísali, čím bol dodržaný postup podľa § 8a ods. 1 Zákona o bytoch a dodržaná písomná forma zmluvy o výkone správy. Opakovane odvolateľ poukazuje na to, že hlasovanie na schôdzi a prijatie zmluvy o výkone správy sú dva samostatné právne úkony, na ktoré platí odlišný právny režim. Súd však tieto dva právne úkony neodlišuje a jednému právnomu úkonu podriaďuje platnosť druhého právneho úkonu, čo nie je možné akceptovať. Pokiaľ nie je možné predmetné hlasovanie na schôdzi vlastníkov napadnúť žalobou vzhľadom na uplynutie prekluzívnej lehoty, nemôže sa ani súd vyjadrovať k platnosti, alebo neplatnosti takéhoto rozhodnutia, ak zmluva o výkone správy ako taká bola riadne uzatvorená a podpísaná nadpolovičnou väčšinou všetkých vlastníkov. Absolútne rozporný je záver súdu o neplatnosti zrušenia písomného hlasovania vlastníckmi na schôdzi dňa 31.01.2018, pretože v tomto prípade nebola v rámci rozhodovania potrebná nadpolovičná väčšina všetkých vlastníkov v dome a toto rozhodnutie nebolo napadnuté žalobu na súde. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať,

akým schvaľovacím procesom prešla zmluva o výkone správy so žalobcom, keď v rámci vyhláseného písomného hlasovania vyjadrovali vlastníci iba súhlas, alebo nesúhlas s novým správcom a uzatvorením zmluvy o výkone správy. Konanie pod sp.zn. 36Cb/141/2018 bolo právoplatne skončené, keď v rámci prvej inštancie súd nevydal v prospech W.. neodkladné opatrenie, pričom odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil rozhodnutím zo dňa 28.09.2018 predovšetkým z dôvodu, že v danom čase už bolo vydané neodkladné opatrenie v tejto veci zo dňa 09.07.2018. Súčasne uviedol, že spoločnosť W. sa môže domáhať svojich práv legitímnym spôsobom v tomto konaní (14C/30/2018). Súd prvej inštancie však nerozhodol o jeho protinávrhu na vydanie neodkladného opatrenia a vôbec sa ním nezaoberal. Konanie pod sp.zn. 14C/2/2019 je novým konaním, ktoré podal ako žalobca vlastník bytu W. W. (vlastní 3 byty v bytovom dome) z dôvodu, že sa domáha neplatnosti uznesenia schôdze vlastníkov zvolanej žalobcom dňa 28.12.2018, pretože považuje zmluvu o výkone správy so žalobcom za neplatnú, poukazuje na písomné hlasovanie v júni 2018, na vôľu vlastníkov, ako aj na výpoveď danú žalobcovi zo zmluvy o výkone správy. Poukazuje tiež na ďalšie skutočnosti, že k zápisnici nebola predložená hlasovacia listina, teda nie je možné overiť, či vôbec sa títo vlastníci schôdze zúčastnili, namieta tiež spôsob zvolania schôdze a nedodržanie zákonného postupu, čím boli ostatní vlastníci vylúčení z možnosti zúčastniť sa schôdze. Súd v uvedenom konaní čiastočne vyhovel návrhu na neodkladné opatrenie a uznesením zo dňa 01.02.2019 pozastavil účinnosť väčšiny prijatých uznesení na schôdzi vlastníkov, a to aj z dôvodu, že schôdze sa zúčastnilo z 82 vlastníkov bytov a nebytových priestorov iba 15 vlastníkov, pričom prijaté rozhodnutia boli v rozpore so ZoVBA NP. V zostávajúcej časti návrhu nevyhovel z dôvodu, že si už spravil právny záver o tom, kto je oprávneným správcom práve v tomto konaní, ktoré rozhodnutie doposiaľ nie je právoplatné. Konanie pod sp.zn. 12C/32/2018, inicioval Y. L., predmetom ktorého je neplatnosť písomného hlasovania v dňoch 20.06.2018 a 30.06.2018, ktorým bolo rozhodnuté o tom, že vlastníci si želajú za správcu žalovaného a naopak neželajú si žalobcu, v ktorom nebolo nariadené neodkladné opatrenie. Konanie pod sp.zn. 11C/6/2019 je novým konaním, v ktorom sa 38 vlastníkov disponujúcich 39-mi hlasmi z 82, domáha určenia neplatnosti zmluvy o výkone správy so žalobcom a tiež žiadajú vydanie neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal žalobcovi výkon správy bytového domu. Nejedná sa tu teda o boj dvoch konkurenčných správcovských spoločností, ale o snahu značného počtu vlastníkov docieľiť nápravu a odstránenie protiprávneho stavu. V rámci uvedeného konania sú uvádzané nové skutočnosti, prečo vlastníci považujú zmluvu o výkone správy za neplatnú a navyš 10 vlastníkov zo žalobcov sú tí istí vlastníci, ktorí mali súhlasiť so zmluvou o výkone správy so žalobcom. Z obsahu uvedenej žaloby vyplýva opätovne, že žalobca použil k uzatvoreniu zmluvy nekalé obchodné praktiky, ale predovšetkým skutočnosť, že pri podpise súhlasu so zmluvou o výkone správy v rámci písomného hlasovania, nemali možnosť sa s obsahom zmluvy oboznámiť, nebola im predložená, neboli oboznámení s jej podmienkami. Viacero vlastníkov popiera platnosť, ako aj spôsob písomného hlasovania, o čom svedčia aj podané žaloby. Minimálne teda vzniká pochybnosť o tom, ako predmetné písomné hlasovanie prebiehalo a či tento úkon možno vôbec považovať za platný. Celá platnosť predmetného písomného hlasovania a dôkaz o tom, že toto písomné hlasovanie vôbec prebehlo, je na vyjadrení jediného človeka, a to Y. L., ktorý podľa všetkého je so žalobcom veľmi intenzívne prepojený, žalobca ho zastupoval aj na schôdzi vlastníkov v máji a júni 2018. Jediným dokladom o tzv. platnom písomnom hlasovaní je totiž zápisnica o písomnom hlasovaní podpísaná pánom L. a pani P., ktorá sa však vyjadrila, že sa písomného hlasovania nezúčastnila. Napriek vyššie uvedeným skutočnostiam, si súd prvej inštancie neoveril proces písomného hlasovania a schvaľovania zmluvy o výkone správy so žalobcom, uspokojil sa iba s tvrdením žalobcu a dokumentom, ktorý bol opakovane spochybnený. Nemožno hovoriť o zachovaní práva na spravodlivý proces, pokiaľ nebolo reflektované na vyjadrenia žalovaného, napriek tomu, že tento predložil viacero dôkazov, potrebnú hlasovaciu listinu, hlasovacie hárky, z ktorých je zrejmé, kto sa písomného hlasovania zúčastnil, kto ako hlasoval, kedy bol dodržaný zákonný postup a vlastníci jednoznačným spôsobom slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne prejavili svoju vôľu. Poukazuje na § 14 ods. 5 ZoVBA NP. Súd dospel k záveru, že správcom domu je žalobca, ktorý má podpísanú a platne uzatvorenú s 2/3-inovou väčšinou odsúhlasenú zmluvu o výkone správy, a preto nariadil neodkladné opatrenie. O akej 2/3-inovej väčšine súd hovorí a odkiaľ túto informáciu vzal nie je známe, nevyplýva totiž z obsahu spisu ani predložených listín, ako ani z tvrdení samotného žalobcu a vlastníkov. Vlastníci vo svojom písomnom hlasovaní mohli jednoznačne nanovo rozhodnúť o tej istej veci, pričom toto rozhodnutie nahrádza rozhodnutie predchádzajúce. Na správu v jednom dome, môže byť uzavretá zmluva len s jedným správcom, alebo jedna zmluva o spoločenstve. Podľa § 6 ods. 4 ZoVBA NP zmluvy uzatvorené v rozpore s odsekom 3, sú neplatné. Nielen z tvrdených skutočností, ale aj z predložených listín a existujúcich konaní je zrejmé, že vlastníci sú skutoční nositelia práv a povinností v tomto konaní a ako spotrebitelia sú tí, na ktorých vôľu a ochranu je potrebné prihliadať vo väčšom rozsahu. Podľa rozhodovania súdu prvej inštancie však tomu

tak nie je, vlastníci nie sú akceptovaní, nie je akceptovaná ich skutočná vôľa, pričom priorita v celom konaní sa upriamuje na žalobcu - podnikateľský subjekt a jeho tvrdenia, ktorým sa pripisuje väčšia právna sila. V prospech žalobcu a jeho výkonu správy svedčí jediný v konaní predložený listinný dôkaz, a to Zmluva o výkone správy zo dňa 10.01.2018 s podpisovým hárkami 44 vlastníkov, z ktorých 10 podalo žalobu o neplatnosť tejto zmluvy, 3 uviedli, že podpisy uskutočnili v tiesni, nevedomosti, pod nátlakom a nezrozumiteľne. Listina o písomnom hlasovaní, v rámci ktorého mala byť odsúhlasená zmena správy domu v prospech žalobcu s tvrdením o súhlase 43 vlastníkov, bola predložená bez podpisovej listiny s podpisom pána L. a pani P., pričom pani P. uviedla, že sa tohto písomného hlasovania nezúčastnila a výsledky neoverovala. Písomné hlasovanie bolo zrušené rozhodnutím vlastníkov na schôdzi dňa 31.01.2018, ktoré je platné, žalobou nenapadnuté. Naopak v prospech žalovaného a jeho výkonu správy svedčia nasledujúce dôkazy: Zápisnica zo schôdze vlastníkov zo dňa 31.01.2018, ktorá nebola nikým napadnutá; Zmluva o výkone správy zo dňa 31.01.2018 so súhlasom 45 vlastníkov; písomné hlasovanie v dňoch 20.06.2018 až 30.06.2018, 42 vlastníkov hlasovalo proti žalobcovi a v prospech žalovaného, čím zmenili svoje pôvodné rozhodnutie z písomného hlasovania; Výpoveď zo zmluvy o výkone správy so spoločnosťou O. zo dňa 17.01.2019 podpísaná zástupcom vlastníkov bytov a nebytových priestorov; žaloba o neplatnosť zmluvy o výkone správy so spoločnosťou O., v ktorej vystupuje 39 vlastníkov ako žalobcovia. Odhliadnuc od toho je zrejmé, že vlastníci opakovane prejavili snahu o to, aby správcu bytového domu vykonával žalovaný, opakovane namietajú platnosť písomného hlasovania, ale predovšetkým zmluvu o výkone správy pre nedodržanie ustanovení o právnych úkonoch, nemožnosť sa oboznámiť s obsahom zmluvy a iné, a tiež zavádzanie skutočností, kto vôbec je správcom bytového domu, teda kto správu vykonáva. V bode 2 zmluvy so žalobcom je uvedený ako zmluvný spracovateľ agentúry N. Y. O., teda nie žalobca, je tam neplatné IČO, dochádza k obchádzaniu zákona, a preto je to vo vzťahu k vlastníkom neplatné. Celý proces rozhodovania súdu prvej inštancie nasvedčuje tomu, že zákonná sudkyňa súdu prvej inštancie je pravdepodobne zaujatá, keď nerešpektuje zásady spravodlivosti, rovnosti strán, vychádza pri rozhodovaní z nepreukázaných, spochybnených, ako aj vymyslených skutočností a jej postup vyvoláva pochybnosti o jej neustrannosti. Zásadnou a podstatnou skutočnosťou v danom konaní, je zmena pôvodného neodkladného opatrenia, ktoré novým uznesením súd vydal na neurčitý čas, pretože súd sa v rámci rozhodovania o neodkladnom opatrení vysporiadal s celým meritom veci. Z tohto rozhodnutia vyplýva, že súd vydal neodkladné opatrenie, ktoré má platiť aj v budúcnosti, a to bez ohľadu na výsledok sporu, kto je skutočným správcom bytového domu, ako aj bez ohľadu na výsledok v rámci konania o neplatnosť zmluvy o výkone správy so žalobcom, bez ohľadu na výsledok sporu o platnosť písomného hlasovania z júna 2018. Súd sa tak vysporiadal, ako uvádza v odôvodnení, s celým meritom veci bez toho, aby vo veci vykonal dokazovanie, bez toho, aby nariadil pojednávanie, žalovanému doručil vyjadrenie v spise, vyžiadal si stanovisko žalovaného. Takýto postup je neakceptovateľný. Z uvedených dôvodov je nutné konštatovať, že súd reálne vylúčil z celého rozhodovacieho procesu žalovaného a porušil tak jeho právo na spravodlivý súdny proces.

5. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol tiež žalobca, smerujúc ako uviedol, svoje odvolanie výlučne voči výroku II. rozhodnutia, ktorým v prevyšujúcej časti bol jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý. Uviedol, že prvoinštančný súd sa síce riadne v odôvodnení uznesenia vysporiadal so všetkými skutkovými aj právnymi otázkami predmetnej veci, avšak v aplikačnej praxi sa vyskytol právny problém, kedy tretia osoba, t.j. U. napriek nariadenému neodkladnému opatreniu, a tak isto napriek právoplatnému uzneseniu OS TN v konaní pod sp.zn. 36Cb/141/2018 v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu, vyžaduje od žalobcu na nakladanie s účtom vlastníkov bytov a nebytových priestorov súhlas tiež pôvodného správcu a taktiež súdne rozhodnutie vo veci samej o určenie, kto je správcom bytového domu. Od účinnosti nového CSP je priamo v § 330 ods. 2 *expressis verbis* vyjadrené, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie aj obsahu totožného s výrokom vo veci samej, preto požaduje, aby odvolací súd posúdil otázku, či v danom prípade povaha veci pripúšťa nariadenie neodkladného opatrenia s totožným obsahom vo vzťahu k meritornému rozhodnutiu, ktorého sa žalobca domáhal. Uvádza, že U. ani vydané neodkladné opatrenie nepovažuje za dostatočné z hľadiska realizácie prípadných bankových operácií, nepovažuje ho totiž za rozhodnutie, z ktorého záväznej časti by vyplývalo, že spoločnosť O. (žalobca) je oprávnená zastupovať vlastníkov ako správca bytového domu W.. Banka má aj naďalej (tiež po predložení uznesenia súdu prvej inštancie) závažné pochybnosti o tom, ktorý subjekt je správcom predmetného bytového domu. Jediným subjektom, ktorý môže v tomto prípade bez pochybností určiť kto je správcom, je podľa jej názoru súd. Banka preto pokračuje v odložení vykonania príkazu, platobného príkazu alebo inej požiadavky klienta adresovanej banke, nakoľko má pochybnosť o tom, či pokyn podala oprávnená osoba. Napriek vyššie uvedenému banka v záujme klienta aj naďalej ponúka spoločné dočasné riešenie, ktorým by sa zabránilo možným

škodám z nezaplatenia pravidelných platieb za energie bytového domu, umožnilo uhradiť z účtu pravidelné platby za energie bytového domu v prospech vlastníkov a to existenciu súčasného súhlasu so zadaním takýchto operácií zo strany spoločnosti W.. (žalovaného). Banka bude konať po predložení záväzného rozhodnutia súdu v tejto veci, či už konečného, alebo rozhodnutia o neodkladnom opatrení, výlučne z ktorého záväznej časti bude zrejmé, kto je oprávnený za vlastníkov vyššie uvedeného bytového domu konať. Pokiaľ však všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome dajú banke pokyn k prevodu finančných prostriedkov z účtu vlastníkov vedeného bankou na jeden konkrétny účet, banka je pripravená takýto pokyn všetkých vlastníkov zrealizovať. Banka eviduje voči predmetným vlastníkom pohľadávku z úveru, ktorý splácajú, preto bude potrebné v prípade prevodu prostriedkov z účtu vedeného bankou zabezpečiť riadne a včasné splácanie tohto úveru iným spôsobom.

6. Vzájomné vyjadrenia k odvolaniam podané neboli.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej "CSP") po zistení, že odvolania podali v zákonnej lehote strany, v neprospech ktorých bolo napadnuté rozhodnutie v jeho jednotlivých, odvolaniami dotknutých častiach vydané podľa § 359 CSP, proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 357 písm. d/ CSP), že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

8. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaných odvolaní podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v jeho vyhovujúcej časti (výrok I.) za použ. § 388 CSP zmeniť, nakoľko v tejto časti neboli splnené zákonné predpoklady na jeho potvrdenie ani zrušenie, za súčasného potvrdenia rozhodnutia v jeho zamietajúcej časti (II.) ako vo výroku vecnej správnej podľa § 387 ods. 1 CSP a v závislej časti o trovách konania (výrok III.) zrušiť podľa ust. § 389 ods. 1 písm. d/ CSP. Odvolací súd rozhodol postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario).

9. Súd prvej inštancie návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia (podaného v rámci prebiehajúceho konania vo veci samej o určenie, že žalobca je správcom bytového domu na adrese W.) v poradí druhým svojim rozhodnutím vyhovel (prvotné bolo v dôsledku odvolania podaného žalovaným zrušené odvolacím súdom uznesením zo dňa 28.11.2018 pod č.k. 27Co/262/2018-79) s poukazom na záver, že sú splnené zákonné podmienky na jeho nariadenie, keďže žalobca podľa jeho názoru dostatočným spôsobom osvedčil danosť existencie svojho práva, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj naliehavosť úpravy pomerov medzi stranami v dôsledku bezprostredného ohrozenia tohto práva v podobe zablokovania účtu vlastníkov v U. z ktorého neodchádzajú platby dodávateľom energií do bytového domu, čo odôvodňuje využitie žalobcom požadovaného inštitútu, ktorým sa ohrozenému právu poskytne ochrana prostredníctvom uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa výkonu práv a povinností spojených so správou dotknutého bytového domu tak vo vzťahu k vlastníkom bytov, ako aj tretím osobám a to bez časového obmedzenia s poukazom na ním produkovaný dôvod, že sa v rámci posudzovania dôvodnosti využitia tohto inštitútu, vysporiadal tiež s vecou samou. Žalovaný namietal odvolaním správnosť týchto záverov, žalobca síce uvádzal, že napáda rozhodnutie v jeho zamietajúcej časti, ním produkované skutkové dôvody však presahujú rámec toho, čo subsumuje zamietajúce rozhodnutie.

10. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Preskúmaním rozhodujúcich skutočností odvolací súd nezistil vadu týkajúcu sa procesných podmienok spôsobilú k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a jej existenciu odvolatelia ani netvrdili.

11. Odvolací súd z hľadiska odvolacieho prieskumu po dôkladnom oboznámení sa s obsahom spisového materiálu so zreteľom na podané odvolania a v nich produkované odvolacie dôvody, posúdil námietky žalovaného smerujúce proti vyhovujúcemu výroku I. ako síce len čiastočne dôvodné, avšak spôsobilé privodiť v prospech neho priaznivejšie rozhodnutie a námietky žalobcu smerujúce voči zamietajúcej časti rozhodnutia (výrok II.) ako plne nedôvodné.

12. Z obsahu spisového materiálu, produkovaných skutkových tvrdení a listinných dôkazov tieto osvedčujúcich vyplýva, že bytový dom súp.č. XXX na ul. W. má aktuálne uzatvorené dve Zmluvy o

výkone správy s rôznymi subjektmi (žalobcom a žalovaným), pričom je sporným nielen vo vzťahu medzi nimi, ale aj vo vzťahu k vlastníkom bytov dotknutého bytového domu, ktorému z týchto subjektov svedčí právo tento výkon správy obytného domu vykonávať. Za účelom vyriešenia tejto zásadnej otázky bolo a tiež je naďalej vedených niekoľko súdnych sporov, na ktoré poukazuje v odôvodnení nielen súd prvej inštancie, ale tiež žalovaný v odvolaní, ktoré sa priebežne množia v dôsledku reťazenia vlastními bytov produkovaných právnych úkonov motivovaných zjavne snahou túto otázku vyriešiť, ktoré však v konečnom dôsledku ešte viac zneprehľadňujú vzniknutú situáciu (aktuálne pribudol na súde prvej inštancie spor vedený pod sp.zn. 11C/6/2019 - žaloba vlastníkov o neplatnosť Zmluvy o výkone správy so spoločnosťou O.. zo dňa 27.02.2018 teda žalobcom). Uvedená sporná otázka, teda ktorej zo strán svedčí právo vykonávať správu identifikovaného bytového domu, bude tiež predmetom posudzovania aj v tomto konaní o veci samej. Nie je sporným, že dotknutý bytový dom má aktuálne (pokiaľ ide o realizovanie tým-ktorým potencionálnym správcom zadaných bankových operácií) zablokovaný účet vedený v U.., nie sú teda realizované platby v prospech dodávateľov energií, či splácania úveru, v súvislosti s čím nemožno reálne vylúčiť, že vlastníci bytov by mohli byť odpojení od dodávok energií spojených s užívaním bytov, či by mohli byť postihnutí sankciami za nesplácanie úveru riadne a včas. Je zrejmé, že U.. aktuálne neakceptuje zadané platobné príkazy či už jednotlivo žalobcom (a to ani napriek vydaniu ním požadovaného neodkladného opatrenia), či osobitne žalovaným, na ich realizáciu „uvoľnenie“ vyžaduje buď zadanie takéhoto príkazu všetkými vlastními bytov, alternatívne ich zadanie za súčasnej zhody a súhlasu oboch subjektov, ktorí prichádzajú do úvahy ako potencionálni správcovia dotknutého bytového domu, teda tak žalobcu, ako aj žalovaného.

13. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

14. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

15. Podľa § 325 ods. 2 písm. c/, d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť, najmä aby nenakladala s určitými vecami, alebo právami, alebo niečo vykonala, niečoho sa zdržala, alebo niečo znášala.

16. Podľa § 326 ods. 1, 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

17. Súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP).

18. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení, teda súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ak je potrebné, aby boli bezodkladne upravené pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Účelom neodkladného opatrenia je rýchlá a účinná reakcia súdu na deklarovany stav v právnych vzťahoch sporových strán, pokiaľ súd posúdením tvrdení a predložených dôkazov v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, má dostatočným spôsobom osvedčenú potrebu zásahu do práv, resp. právnych vzťahov, ktoré sú medzi stranami sporné. Charakter neodkladného opatrenia umožňuje, aby súd pred rozhodnutím o návrhu na jeho nariadenie, nevykonal výsluch strán, ani si nevyžiadal ich vyjadrenie. V návrhu však musia byť uvedené rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená a tieto skutočnosti musia hodnoverne osvedčovať dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Z dikcie zákona vyplýva, že potreba úpravy musí byť naliehavá, potrebná a musí byť odôvodnená individuálnymi okolnosťami prípadu. Je osvedčená len vtedy, ak okrem osvedčenia existencie právnych vzťahov medzi účastníkmi, je osvedčené aj ohrozovanie, alebo porušenie konkrétneho práva navrhovateľa neodkladného opatrenia, ktorému je možné poskytnúť ochranu práve neodkladným opatrením. Predbežná ochrana nedôvodného (neosvedčeného) nároku, by bola v rozpore so zmyslom a účelom neodkladného opatrenia. Riadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl.. CSP súd v procese rozhodovania o neodkladnom opatrení nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností,

ktoré boli v súvislosti s podaným návrhom osvedčené, čo z kvalitatívneho hľadiska nedosahuje intenzitu plnohodnotného dokazovania v zmysle § 185 a nasledujúcich CSP.

19. Dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia v danom prípade podľa žalobcu vyplýva z obavy z bezprostredne hroziacej ujmy na právach vlastníkov bytového domu W. konkrétne pramení z obavy pred vznikom novej ujmy na ich strane v dôsledku zablokovania dispozície s účtom vlastníkov vedeným v U. z ktorého neodchádzajú, teda nie sú realizované či už splátky úveru, či platby dodávateľom energií.

20. Vyhodnotením rozhodujúcich skutočností odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie nezastáva názor, že žalobca osvedčil existenciu zákonných predpokladov, využitie požadovaného procesného inštitútu odôvodňujúcich.

21. Ako už bolo uvedené vyššie, naliehavosť potreby úpravy pomerov medzi stranami je osvedčená z hľadiska skutkových tvrdení navrhovateľa na ktorých túto zakladá len vtedy, ak okrem osvedčenia existencie právnych vzťahov medzi účastníkmi, je osvedčené aj ohrozenie, alebo porušenie konkrétneho práva navrhovateľa neodkladného opatrenia - žalobcu, ktorému je možné poskytnúť ochranu práve ním požadovaným neodkladným opatrením.

22. V konkrétnostiach posudzovanej veci, však žalobca naliehavosť požadovanej úpravy pomerov medzi účastníkmi odvodzuje a zakladá primárne na tvrdení o vzniku novej ujmy nie na strane svojej, ale na strane vlastníkov dotknutého bytového domu, o správu ktorého sa so žalovaným sporí, ktorí vlastníci však v tomto konaní nielenže nemajú procesné postavenie navrhovateľov, ale nie sú účastníkmi tohto konania vôbec, čím absentuje naplnenie základného predpokladu nielen osvedčenia, ale aj ohrozenia práva žalobcu (z hľadiska ním produkováných skutkových tvrdení), ako navrhovateľa neodkladného opatrenia. Vo vzťahu k týmto tvrdeniam sú to teda predovšetkým samotní vlastníci bytov, ktorých iniciatíva by bola v tomto smere na mieste (samozrejme za existencie takého formulovania požadovaného rozhodnutia, ktoré by tiež bolo spôsobilé slúžiť potrebám praktického života a naplnilo by zmysel a účel takéhoto procesného inštitútu) samozrejme v konaní, ktorého budú účastní (odvolací súd poznamenáva, že aktuálne prebieha pod sp.zn. 11C/6/2019 na súde prvej inštancie konanie iniciované vlastníkami bytov o neplatnosť Zmluvy o výkone správy uzatvorenej so žalobcom, v rámci ktorého bol vznesený nimi tiež návrh na nariadenie neodkladného opatrenia). V ďalšom vo vzťahu k návrhu žalobcu je potrebné uviesť, že samotná hrozba tvrdenej novej ujmy na strane vlastníkov, má síce nepochybne pôvod v existujúcom spore o otázke správcovstva ich bytového domu, jej odvrátenie však zjavne nemožno dosiahnuť, a nie je nielenže bankou podmienené, ale ani akceptovateľné navrhovateľom požadovaným využitím daného procesného inštitútu so zreteľom na ním zvolený spôsob formulovania navrhovaného rozhodnutia. Je potrebné si uvedomiť, že sú to primárne vlastníci bytov (nie žalobca), ktorým tvrdená ujma v dôsledku vzniknutej situácie hrozí a ktorým nič nebráni, aby napriek tomu, že pravdepodobne v rámci zmlúv o výkone správy uzatvorených či už so žalobcom, alebo so žalovaným na týchto delegovali oprávnenie zadávať bankové operácie súvisiace s ich bankovým účtom, s cieľom zabrániť možným škodám z nezaplatenia pravidelných platieb za energie bytového domu, či úveru, oni samotní zadali banke pokyn k prevodu finančných prostriedkov z účtu vlastníkov vedeného bankou na konkrétne účty, ktorý pokyn, ako vyplýva z listu banky, je táto pripravená zrealizovať.

Nieť pochýb o tom, že aktivita v tomto smere jednoznačne a predovšetkým zaťažuje vlastníkov, keďže hrozba tvrdenej ujmy je na ich strane. Je síce pravdou, že takéto riešenie môže byť vzhľadom na počet vlastníkov bytov administratívne náročnejšie, do tejto situácie sa však vmanévrovali sami v dôsledku reťazenia úkonov v spojitosti s odhlasovaním a následným zazmluvnením si dvoch subjektov, pričom reálne len jeden z hľadiska zákona môže platne správu ich bytového domu vykonávať. Už len z tohto dôvodu, využitie požadovaného inštitútu z hľadiska žalobcom produkováných dôvodov, nemá relevanciu, pretože absentuje prvok osvedčenia naliehavosti takejto úpravy, ako jedného zo zákonných predpokladov vydanie takéhoto rozhodnutia umožňujúcich, indikujúc tak v prospech nie vyhovujúceho, ale naopak zamietajúceho rozhodnutia. Významným je v konečnom dôsledku tiež to, že je zrejme, že žalobcom požadované a súdom prvej inštancie tiež vydané neodkladné opatrenie, nielenže nie je spôsobilým privodiť žalobcom tvrdené a zamýšľané účinky (realizáciu žalobcom zadaných bankových operácií z účtu vlastníkov), ale priamo kontraproduktívne vylučuje bankou navrhovaný alternatívny spôsob realizovania potrebných bankových operácií (platieb) z doposiaľ z tohto pohľadu zablokovaného účtu vlastníkov dotknutého bytového domu. Banka (U..) totiž okrem akceptácie ich zadávania samotnými vlastníkami bytov, pre prípad ich zadávania alternatívne správcom vyžaduje pre ich uvoľnenie konsenzuálne zadanie bankových operácií oboma potencionálnymi, do úvahy

prichádzajúcimi subjektmi, ktoré vedú spor o výkon správy bytového domu, teda nielen ich zadanie žalobcom, ale ich zadanie v súčinnosti so žalovaným, ktorý postup by však priamo bol znemožnený žalobcom požadovaným a súdom prvej inštancie tiež vydaným neodkladným opatrením (pokiaľ by toto odvolací súd odobril), ktorým žalovanému bola uložená povinnosť zdržať sa výkonu práv a povinností spojených so správou dotknutého bytového domu nielen voči vlastníkom, ale aj tretím osobám, teda nepochybne tiež participovania na zadávaní bankových príkazov, dotýkajúcich sa účtu vlastníkov. Požadované neodkladné opatrenie teda nielenže nie je spôsobilé eliminovať vznik žalobcom tvrdenej možnej ujmy na strane vlastníkov bytov a teda privodiť ním tvrdené zamýšľané účinky v podobe odblokovania realizácie bankových operácií, teda poskytnúť ochranu ohrozenému právu vlastníkov, ale priamo v podobe požadovanej žalobcom a akceptovanej súdom prvej inštancie, za prítomnej nečinnosti samotných vlastníkov, pokiaľ ide o zadávanie bankových príkazov priamo nimi, môže mať pretrvávajúca hrozba vzniku ujmy v ňom pôvod, keďže možný postup navrhovaný bankou (konsenzuálny postup oboch správcov pri zadávaní bankových operácií), je ním zablokovaný, resp. aktivita žalovaného z hľadiska súdneho rozhodnutia v prípade jeho zachovania, je tak znemožnená. Pokiaľ žalobca naliehavosť požadovanej úpravy vzhliadal tiež v tom, že v dôsledku nejasnosti, kto je aktuálne správcom bytového domu, časť vlastníkov poukazuje platby za služby na dva rôzne účty (pôvodný zriadený v U.. z ktorého ako on sám tvrdí odchádzajú tiež platby dodávateľom energií, a ako banka uvádza tiež splátky úveru a druhý zriadený žalobcom), je výlučne vecou racionálnej úvahy vlastníkov, ako aj samotných sporných strán, aby sa v tejto otázke z hľadiska záujmov vlastníkov zjednotili, pretože požadované neodkladné opatrenie túto dualitu nie je spôsobilé ovplyvniť, keďže prostredníctvom neho sa nepožaduje uloženie povinnosti vlastníkom poukazovať platby na ten, ktorý účet, naviac reálne nastolenými možnosťami „uvoľnenia“ pôvodného účtu a realizáciou bankových operácií z neho, z hľadiska potrieb praktického života je dané dočasné jednotné riešenie, ktorého realizácia si zásah súdu nevyžaduje.

23. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, tak nie je možné podľa názoru odvolacieho súdu prijať iný záver ako ten, že z hľadiska zákonných predpokladov využitie tohto inštitútu umožňujúcich nedošlo k ich naplneniu, žalobcom požadované neodkladné opatrenie nie je spôsobilé k naplneniu jeho zmyslu a účelu, čím nemožno za správny považovať názor súdu prvej inštancie v tom, že žalobca ich naplnenie osvedčil. Vzhľadom k uvedeným záverom, pri existencii aktuálne zistených nedostatkov, vyriešenie právnej otázky, komu svedčí právo vykonávať správu dotknutého bytového domu, primárne ktorej venoval pozornosť súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní, bude výsledkom procesu dokazovania a jeho posúdenia predchádzajúcim až rozhodnutiu vo veci samej. Vzhľadom na dôvody, pre ktoré odvolací súd nepovažoval rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcej časti za vecne správne, pre potreby posúdenia dôvodnosti podaného návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, správnosť záverov vzťahujúcich sa k vyriešeniu sporu vo veci samej nepreskúmaval.

24. Pokiaľ teda žalovaný uplatňoval odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, tvrdiac nesprávne vyhodnotenie naplnenia zákonných predpokladov pre vydanie neodkladného opatrenia (i keď v ťažiskovej časti majúcej pôvod v skutočnostiach vzťahujúcich sa k veci samej), boli tieto námietky bez ďalšieho spôsobilé privodiť iné, v prospech neho vydané zmeňujúce - zamietavé rozhodnutie (§ 388 CSP) v odvolaní napadnutej vyhovujúcej časti (výrok I.).

25. Zostávajúce, v ďalšom uvádzané uplatnené dôvody odvolania žalovaným, odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné.

26. Žalovaný takto tvrdil, že zákonná sudkyňa, ktorá rozhodnutie vydala je zaujatá, dôvodnosť ktorého tvrdenia vzhliadal v ňou zvolenom procesnom postupe, spôsobe hodnotenia dôkazov, či v samotnom, v prospech žalobcu vydanom rozhodnutí, čo predstavuje dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. c/ CSP (rozhodnutie vydané vylúčeným sudcom).) Dôvodnosť takejto odvolacej námietky posudzuje odvolací súd vždy bez toho, aby bol pritom viazaný tým, či prípadne otázku zaujatosti sudcu posúdil ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia nadriadený súd.

27. Dôvody vylúčenia sudcu vymedzuje ust. § 49 ods. 1 a 2 CSP. Napriek existencii mechanizmov v nich uvedených nemožno vylúčiť, že vec prejednal a rozhodol vylúčený sudca. Pre naplnenie ústavného práva na nezávislý a nestranný súd, zákon umožňuje túto vadu konania odstrániť dokonca aj po vydaní meritórneho rozhodnutia prostredníctvom uplatnenia tohto odvolacieho dôvodu.

28. Preskúmaním rozhodujúcich skutočností odvolací súd dospel k záveru, že uvedená odvolacia námietka nie je dôvodnou.

29. Integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces (čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je garancia toho, aby vo veci rozhodoval nezávislý a nestranný sudca. Ústavná úprava práva na spravodlivý proces (čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky) zároveň ale zahrňuje aj právo na to, aby spor strany nebol odňatý zákonnému sudcovi, ktorý bol určený podľa zákonných pravidiel príslušnosti súdov (čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky).

30. Podľa § 49 ods. 1 CSP sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

31. Podľa § 49 ods. 3 CSP dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a jeho rozhodovacej činnosti.

32. Z ustanovenia § 49 ods. 1 CSP teda vyplýva, že sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na ich pomer k sporu, k stranám sporu, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o ich nezaujatosti, resp. nestrannosti. Za neobjektívnosť však nemožno považovať to, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne existujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom k sporu alebo jeho stranám disponuje. Aj pri zohľadnení teórie zdania, môže byť sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu iba v prípade, keď je celkom zjavné, že jeho vzťah k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti, nebude môcť rozhodovať nezávisle a nestranne.

33. Pokiaľ ide o žalovaným z obsahu odvolania plynúci uplatnený dôvod na odvolanie, v zmysle ktorého bola spochybňovaná možná nestrannosť zákonnej sudkyne, odvolací súd nevzhladol dôvodnosť takto uplatnenej odvolacej námietky. Z obsahu spisu nevyplýva a samotný žalovaný ani neuvádzal také skutočnosti, ktoré by boli z hľadiska ust. § 49 ods. 1 spôsobilé k objektívnemu spochybneniu nestrannosti zákonnej sudkyne. Dôvody v ktorých tento odvolateľ túto nestrannosť vzhlada, majú pôvod v procesnom postupe sudkyne a v jej rozhodovacej činnosti a z hľadiska ust. § 49 ods. 3 CSP sú tak z hľadiska zákona vylúčené byť podkladom pre odvolateľom tvrdený záver.

34. Žalovaný tiež namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia napíňajúceho dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP (porušenie práva na spravodlivý proces).

35. Odôvodňovanie súdnych rozhodnutí je súčasťou práva na spravodlivý súdny proces v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a článku 46 ods. 1 Ústavy SR. V situácii, keď z odôvodnenia rozhodnutia nemožno zistiť dôvody, pre ktoré bolo vyhovené nároku, ktorý strana sporu žalobou, či návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia uplatnila, či pre ktoré bol tento zamietnutý, je pre strany veľmi obtiažne pochopiť takéto rozhodnutie. Pokiaľ nie sú tieto faktory vysvetlené v odôvodnení rozhodnutia, nemožno vylúčiť, že rozhodnutie, z ktorého nie je možné aspoň v základných rysoch zistiť, akými úvahami sa súd pri formulovaní výroku spravoval, treba považovať za nepreskúmateľné. Takéto rozhodnutie súdu porušuje právo účastníka na spravodlivý súdny proces, pretože mu upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov.

36. Preskúmaním obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, odvolací súd nevzhladol dôvodnosť uplatnenej odvolacej námietky. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami tej - ktorej strany sporu, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia požiadavkami v zmysle § 220 ods. 2 CSP k naplneniu čoho došlo tiež v posudzovanej veci, i keď tieto závery posúdil odvolací súd ako vecne nesprávne, čo však neindikuje k zrušujúcemu rozhodnutiu z hľadiska naplnenia vyššie uvedeného odvolacieho dôvodu. Odôvodnenie rozhodnutia tvorilo dostatočný podklad pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní, pričom samotná skutočnosť, že žalovaný sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožňoval, nemôže samo o sebe viesť k záveru o naplnení vyššie uvedeného odvolacieho dôvodu.

37. Pokiaľ porušenie práva na spravodlivý proces žalovaný vzhladal tiež v spôsobe hodnotenia dôkazov, či v samotnom rozhodnutí, ani v tomto smere nie je jeho námietka dôvodnou. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí totiž právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj I. ÚS 97/97). Právo na spravodlivý súdny proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami, resp. s jeho právnymi názormi. Neúspech v súdnom konaní nie je možné považovať za porušenie základného práva. Je v právomoci všeobecných súdov vykladať a aplikovať zákony (I. ÚS 50/04).

38. Žalovaný tiež namietal, že súd prvej inštancie doposiaľ nerozhodol o jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý mal uplatniť v tomto konaní, v ktorom nesprávnom procesnom postupe v konečnom dôsledku vzhladal dôvodnosť ním uplatneného, vyššie uvedeného odvolacieho dôvodu. Ani v tomto smere však jeho odvolanie nie je dôvodným.

Z obsahu spisového materiálu totiž zaznamenanie takejto procesnej aktivity žalovaného nevyplýva. Možno sa len domnievať, že produkovanie tohto tvrdenia môže mať pôvod v ním formulovanom odvolacom návrhu, či už v rámci predchádzajúceho, ako aj aktuálneho odvolacieho konania, ktorý však vzhľadom k tomu, že nebol ani v jednom prípade podložený jednoznačným zadaním toho, že nad rámec podaného odvolania proti žalobcom požadovanému rozhodnutiu, žalovaný tiež uplatňuje z jeho strany samostatný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smerujúci voči žalobcovi, nebolo možné toto posúdiť inak, len ako jeho procesnú odvolaciu obranu. Nad rámec vyššie uvedeného však odvolací súd do pozornosti žalovaného dáva, že z povahy veci takýto návrh zo strany žalovaného ani do úvahy v tomto konaní neprichádza. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia počas konania, je totiž typickým procesným úkonom žalobcu. Za takýto návrh sa považuje aj návrh podaný so žalobou, ktorej podaním sa začína konanie vo veci samej (§ 156 CSP). Z povahy veci tak vyplýva, že nariadenia neodkladného opatrenia sa nemôže domáhať žalovaný, ktorý v konaní neuplatňuje žiaden nárok a jeho procesná pozícia je determinovaná obranou proti žalobe, s výnimkou, ak by jeho uplatnenie bolo spojené so vzájomnou žalobou uplatnenou v rámci identického konania. Po stránke vecnej možno dať z hľadiska racionality do pozornosti žalovaného tiež dôvody, pre ktoré postihol nepriaznivý osud v tomto smere uplatnený návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo strany žalobcu.

39. Postupom súdu prvej inštancie tak nedošlo z hľadiska vyššie uvedených odvolacích námietok k takému nesprávne procesnému postupu, ktorý by znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces.

40. V konečnom dôsledku ako nedôvodnú, povahou inštitútu neodkladného opatrenia z hľadiska jej relevantnosti vylučujúcu, vyhodnotil tiež odvolací súd námietku žalovaného týkajúcu sa nedostatočne zisteného skutkového stavu pre prípustnosť ďalších prostriedkov procesnej obrany (odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. g/ CSP). Ako už bolo uvedené vyššie, riadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl.. CSP súd pred rozhodnutím o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli v súvislosti s podaným návrhom osvedčené, čo z kvalitatívneho hľadiska nedosahuje intenzitu plnohodnotného dokazovania v zmysle § 185 a nasledujúcich CSP, ktoré v posudzovanej veci nepochybne až v rámci konania o veci samej vytvorí stranám priestor na uplatňovanie ich procesných oprávnení, vrátane produkovania ďalších skutočností a vznášania návrhov na doplnenie dokazovania.

41. V nadväznosti na prijatý záver o nedôvodnosti návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia ako celku, vo výroku za vecne správne bolo potrebné považovať aj rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho zamietajúcej časti (výrok II.), ktorá síce bola odvolaním napadnutá žalobcom, jeho odvolacie námietky po skutkovej stránke však neboli spôsobilé privodiť v tejto časti odlišné, v prospech neho spôsobilé rozhodnutie, čo viedlo k jeho potvrdeniu vo vzťahu k tejto jeho časti (§387 ods. 1 CSP).

42. Súd prvej inštancie neodkladné opatrenie nariadil bez časového obmedzenia založiac to na tom, že v rámci rozhodovania o ňom sa vysporiadal tiež s vecou samou, čo indikuje k tomu, že mal za to, že prostredníctvom jeho vydania, bola „konzumovaná“ tiež vec samotná. Návrh žalobcu týkajúci sa neodkladného opatrenia tak zamietol len v časti, pokiaľ sa tento domáhal časového obmedzenia požadovaného rozhodnutia do právoplatného skončenia konania o určenie, kto je správcom

bytového domu, subsumovanú problematiku však žalobca odvolaním napriek tomu, že toto smeruje voči zamietajúcej časti rozhodnutia v konkrétnostiach priamo nespochybňuje.

43. Napriek tomu odvolací súd vo vzťahu k nej považuje za potrebné uviesť, že Civilný sporový poriadok na rozdiel od predchádzajúceho procesného kódexu (O.s.p.), síce upustil od pôvodnej koncepcie bezpodmienečnej väzby predbežného (teraz neodkladného) opatrenia na konanie vo veci samej a rozhodnutie o neodkladnom opatrení môže tak mať povahu rozhodnutia vo veci samej, avšak iba vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie „konzumuje“ vec samu, ktorá situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP), ďalej v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, v ktorých prípadoch konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu. O rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, sa jedná aj v prípade, ak súd musel vec skončiť procesne (pre existenciu prekážky vecného prejednávania odôvodňujúcej zastavenie konania alebo odmietnutie podania) bez toho, aby vec prejednal.

44. V konkrétnostiach posudzovanej veci však nešlo ani o jeden vyššie uvedený prípad. Rozhodnutie súdu prvej inštancie napadnuté odvolaniami strán, nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Predmetné neodkladné opatrenie bolo navrhované, aj vydané, počas prebiehajúceho súdneho konania o žalobe, preto nemohlo z povahy veci „konzumovať“ vec samu, keďže o žalobe doposiaľ rozhodnuté nebolo a v tomto zmysle ani názor prijatý súdom prvej inštancie týkajúci sa nedôvodnosti jeho časového obmedzenia z tohto dôvodu, nebolo možné považovať za správny (§ 330 ods. 1 CSP), čo však nemá dopad z dôvodov uvedených v predchádzajúcej časti tohto rozhodnutia, na jeho výrokovú vecnú správnosť.

45. Bez právneho významu je v odvolaní produkovaná polemika žalobcu o tom, či v posudzovanej veci (ne)bolo možné, aby neodkladné opatrenie bolo totožné s konečným výrokom vo veci samej, keďže na takýchto dôvodoch súd prvej inštancie svoje zamietajúce rozhodnutie nezaložil a takúto otázku ani nemal dôvod riešiť, keďže jeho zamietajúce rozhodnutie túto problematiku nesubsumuje. Žalobcom v tomto smere uvádzané teoretické východiská, majúce pôvod v znení komentára k ust. § 330 ods. 2 CSP navyše v konkrétnostiach posudzovanej veci sú vo vzťahu k tomu, čo nimi žalobca sledoval kontraproduktívne, keďže z povahy veci (žalobca sa ochrany svojich práv domáha prostredníctvom určovacej žaloby), je identickosť takéhoto konečného výroku s predbežným výrokom vylúčená, čím je primárne už len z tohto dôvodu ďalšia polemika bezpredmetná. Významným však v tomto smere je, že samotný žalobca takýmto spôsobom ani požadované neodkladné opatrenie neformuloval, teda rozhodnutie s totožným výrokom neodkladného opatrenia zhodným s určujúcim výrokom formulovaným v žalobe nenavrhol, ale ochrany ním tvrdených ohrozených práv sa domáhal prostredníctvom tzv. zdržujúceho sa výroku. To, že súdom prvej inštancie vydané neodkladné opatrenie vo formulácii zvolenej žalobcom, ktorý ako navrhovateľ neodkladného opatrenia je v tomto smere dominus litis (disponuje konaním a jeho predmetom, preto procesné oprávnenia, týkajúce sa akejkoľvek dispozície s návrhom prináležia výlučne jemu), v konečnom dôsledku nenaplnilo jeho očakávania, teda nenastali vo vzťahu k banke účinky ním zamýšľané, nemôže ísť na ťarchu súdu a pri minimálnej obozretnosti vzhľadom na skutkové okolnosti to mohol predvídať. Bolo výlučne zodpovednosťou a vecou racionálneho posúdenia žalobcu, aby požadované navrhované rozhodnutie formuloval spôsobom, ktorý by bol spôsobilý naplniť zmysel a účel tohto procesného inštitútu a nebolo, tiež nemohlo byť vecou súdu (z hľadiska rešpektovania základných zásad ktorými je sporové konanie ovládané), aby súd konvalidoval (prakticky v zmysle predstavy žalobcu zásadne zmenil charakter a podstatu navrhovaného rozhodnutia), resp. nahrádzal jeho nedostatky tak, aby pokrylo potreby reálneho života a priviedlo účinky zamýšľané žalobcom a to nad rámec toho, čo on sám zadefinoval a tým ho prakticky v spore protežoval napriek tomu, že zákon mu z hľadiska jeho procesného, či iného postavenia žiadnu zvýšenú ochranu v tomto smere nepriznáva.

46. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v jeho vyhovujúcej časti (výrok I.) za použ. § 388 CSP zmeniť, nakoľko v tejto časti neboli splnené zákonné predpoklady na jeho potvrdenie, ani zrušenie, za súčasného potvrdenia rozhodnutia v jeho zamietajúcej časti (II.) ako vo výroku vecne správnej podľa § 387 ods. 1 CSP.

47. Pokiaľ ide o závislú časť rozhodnutia, ktorou súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania v časti neodkladného opatrenia (výrok III.), keďže v tomto prípade nejde o rozhodnutie, ktorým sa konanie tiež vo veci samej končí (z dôvodov uvedených v predchádzajúcej časti odôvodnenia), v súlade s ust. § 262

ods. 1 CSP neexistovali teda dôvody, pre ktoré by súd o nároku na náhradu trov konania v tejto časti rozhodoval, pretože s otázkou trov konania a ich prípadnej náhrady, prichádza do úvahy sa súdom prvej inštancie vysporiadať až následne v rozhodnutí vo veci samej, prípadne v inom rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (a to vrátane trov vzniknutých v odvolacích konaniach o nariadenie neodkladného opatrenia), z ktorého dôvodu odvolací súd rozhodnutie v tejto jeho časti zrušil podľa ust. § 389 ods. 1 písm. d/ CSP.

48. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).